

heen en weer gepraat volgde. Feldmeijer deed toen het voorstel dat hij een persoonlijk beroep zou doen op Rauter. Dat werd goedgevonden. En ziedaar: er kwam een oplossing! Telefonisch deed Rauter namelijk weten dat hij bereid was, de Nederlandse Spoorwegen opdracht te geven 25 treinen ter beschikking te stellen opdat vrouwen en kinderen van NSB'ers uit het zuiden en westen des lands naar het noordoosten konden worden overgebracht waar zij in eerste instantie opgevangen zouden worden in het *Judendurchgangslager* Westerbork dat, aldus Rauter, geheel ontruimd zou worden. Aan die medewerking verbond Rauter evenwel twee voorwaarden: de over het gehele land verspreide groepjes van de Landwacht moesten tot grotere eenheden worden geconcentreerd en rechtstreeks onder de *Befehlshaber der Ordnungspolizei* geplaatst en Mussert moest aan alle daartoe geschikte mannelijke NSB'ers de verplichting opleggen, toe te treden tot de Landstorm, onderdeel van de *Waffen-SS*. Dat laatste betekende dat de leider der NSB zijn nog resterende mannelijke volgelingen goeddeels zou doen opnemen in een formatie welke, anders dan de Landwacht, niet alleen formeel maar ook feitelijk tot het kamp van de SS-vijand behoorde. Tilde Mussert daar op dat moment zwaar aan? Wij weten het niet. In de dwangpositie waarin hij zich bevond, aanvaardde hij zowel Rauters aanbod als diens voorwaarden. Omstreeks half elf ging men aan de Maliebaan uiteen.

Mussert wijdde zich onmiddellijk aan zijn persoonlijke zaken. Zijn vrouw, zijn achternichte met wie hij een liaison onderhield, haar moeder en een bevriend echtpaar bracht hij met een van zijn auto's in veiligheid naar Holten in Overijssel; dinsdagmiddag om 1 uur was hij in Utrecht terug, waar hij bleef rondrijden 'om', aldus zijn 'Dagaantekeningen', 'te laten zien dat ik in Utrecht was.'

Huygen reed maandagavond naar Zwolle (hij had, als alle hoge NSB-functionarissen, een *Ausweis* om zich in de spertijd buitenshuis te mogen bevinden), ging dinsdagmorgen door naar Assen om het opvangen van de voor Westerbork bestemde transporten te regelen en bevond zich dinsdagmiddag om 4 uur weer in Utrecht waar in het hoofdkwartier geen enkele belangrijke functionaris meer aanwezig was; later in de middag hoorde Huygen van Mussert in diens woning dat het hoofdkwartier naar het landgoed 'Bellinckhof' bij Almelo zou worden verplaatst maar dat hijzelf voorlopig in Utrecht zou blijven.

Maandagavond had voorts na afloop van de bespreking aan de Maliebaan Zondervan een aantal prominente NSB'ers, onder wie van Geelkerken, Kardoes en de districtsleider van Zeeland, J. Dekker, naar zijn huis meegenomen. 'De stemming was', schreef Dekker kort nadien,